

bij **DE
VIEZE
GASTEN**

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE
AFGIFTEKANTOOR GENT X
DRIEMAANDELIJKS P28107

NIEUWSBRIEF #77

juli - aug - sept 2020

DE REE IN MIJ

Ik kijk naar een filmpje van een ree, een paar weken geleden gefilmd aan de Nederlandse kust, die speelt met de golven. Ze loopt het water in, wacht en bij een te grote golf springt ze op het strand. Ze herhaalt dit tafereel meermaals, net zoals ik dit tafereel her- en herbekijk. Een ree die met de zee speelt is nieuw voor mij. Of zou ze dit spel net ontdekken hebben, toevallig op wandel langs de kustlijn, nu de mens even van de strandscène verdwenen is maar toch niet helemaal?

Ik herken me in de ree. Nu ik op mezelf aangewezen ben, verstopt achter muren, ontdek ik hoeken van mezelf waarvan ik niet wist dat ze er waren. Ik bak brood, ik wrijf geregeld over de dons op mijn benen en ik laat een buurhond op mijn parket slapen (ik heb het begrip 'huisdieren' nooit begrepen). Ik voel me gelukkiger, als ik dat mag zeggen, ondanks alle ellende. Dat dacht ik onlangs: ik voel me gelukkiger nu. De druk is van de ketel, de aardappelen garen trager en behouden daardoor beter hun smaak. De wereld van gisteren, met zijn verzonnen snelheid en pervers materialisme, ligt ver achter mij of zo voelt het toch. Kan dat? Mag dat? Uiteraard zak ik af en toe in als mislukte mayonaise na het lezen van berichten over het aantal sterfgevallen, ziekten, werkloze artiesten, verhoogde armoedecijfers, rellen en noem maar op. Ik mis mensen en denk aan kennissen waarvan ik dacht dat ik ze al lang vergeten was. Ik maak me zorgen over morgen. Het broeit in de Brugse Poort en op andere plekken in de wereld. Rellen komen en gaan niet zomaar weg. Rel schoppen is geen hobby, het is een teken aan de wand. Maar is dit niet het ideale moment voor een reset? Zijn we al die rotzooi die in zeeën dobberen en op stranden liggen niet al langer zat, zelfs strontmoe? En wat met de race tegen de klok die we toch nooit winnen, wat als we de klok gewoon een klok noemen en erbij gaan zitten, slurpend van een glas bier? En wat als we de helden van vandaag morgen nog steeds onze helden noemen? Kan dat? Mag dat?

Of misschien vissen reeën wel, denk ik nu, want dat mag weer. Ik ruik het verse bakken brood in heel mijn huis. Ik wacht af, doe verder weinig dat van belang is. Ik kijk door het raam naar de burens, ik zwaai. Is het alweer vrijdag?

Eva Herman

Duurzame Gasten

Goed nieuws: ons totaal verbruik is met 80% verminderd. Wie had ooit kunnen denken dat een wereldwijde lockdown de sleutel was tot een ecologisch bestaan?

Ja hoor, ook al zie je ons eventjes niet meer, we bestaan nog. Momenteel steken we onze koppen bijeen over hoe we toch nog een boodschap van hoop kunnen verspreiden. Niet het soort hoop van "*Eind juni is het allemaal gedaan*" maar van "*We denken aan je*". Helaas is de digitale wereld niet onze thuis en groeien onze ideeën traagjes uit, maar hou vooral onze Facebook in de gaten voor mooie live optredens. Of de vensters in de Brugse Poort om #kunstachterglas te spotten.

Wijzelf houden ons vast aan de hoop u aan de andere kant van de tunnel weer te zien. U bent immers waar wij om draaien, onze raison d'être, onze drijfveer tot duurzaamheid. Onze volle zaal die uitbundig lacht, klapt of een traan laat. Het alziend oog dat onze projecten naar waarde schat.

Wij maken van de stilte gebruik om onze voorgever van een nieuwe laag verf te voorzien. U weet misschien: onze geblokte voorgever is geïnspireerd door de gekleurde vlakken van Mondriaan. Maar waar die nooit groene kleuren gebruikte, schilderde Marc Hoflack toch rebels een groen vlak boven het terras. Ik denk dat ik geen groene verf ga bestellen, maar dat ene vlak ongemoeid laat. Misschien is het nu even tijd om duurzaam om te springen met onze herinneringen aan elkaar. Schade beperken. We missen onze vrienden, en we missen onze collega's. En wij missen u.

Hopelijk zien we u snel weer, maar nu moeten we u even vragen om te volharden. Om muistil duurzaam te zijn, zodat we elkaar bij de volgende ontmoeting terug in de armen kunnen vallen. Figuurlijk dan, want ik ben niet zo'n knuffelaar. Marie-Laure misschien. Of Annie. Kies maar uit.

Maar we zien elkaar weer, dat is zeker.

Maarten, *techniek*
@viezetetechniek

Vr > Zo
25
26
27
- SEPT -

TICKETS
gratis

Het BOMfestival X Gratis KUNSTENFESTIVAL in en door DE BRUGSE POORT

Van **vrijdag 25 tot en met zondag 27 september 2020** organiseert Bij' De Vieze Gasten het 10e BOMfestival. De tiende (!) editie dus.

Op **vrijdag 25 en zaterdag 26 september 2020** ontploft de boel: tientallen artiesten spelen dan hun voorstellingen, concerten en performances in de huizen, tuinen, kelders en zolders van bewoners van de Brugse Poort.

Het publiek trekt van voorstelling naar voorstelling en verzamelt telkens Bij' De Vieze Gasten om samen de avond feestelijk af te sluiten.

Op **zondag 27 september** viert Fixatief, ons collectief voor beeld en woord, zijn 45e verjaardag. Met een **Opgetoging** door en een fototentoonstelling in de Kastanjestraat.

Dat alles dan ook nog eens gratis. Meer info volgt.

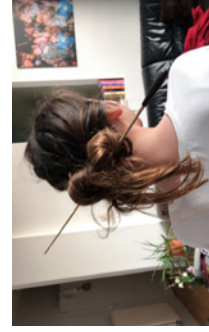
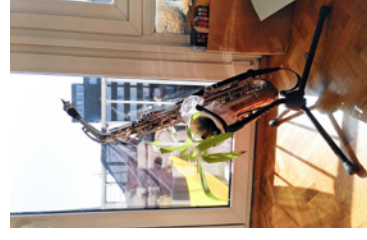
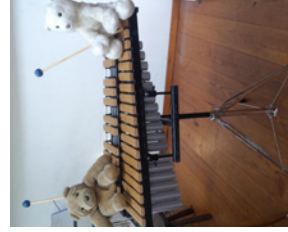
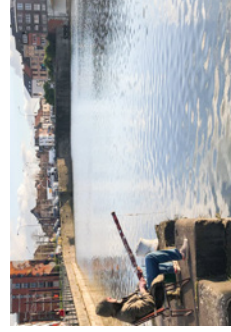
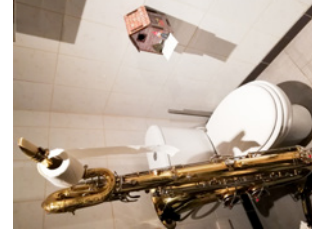
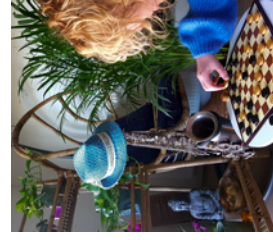
Wegens de Coronamaatregelen waren we genoodzaakt om het BOMfestival X dat ging plaatsvinden in mei 2020 uit te stellen. In september doen we een tweede poging.

**GRE
EN
TRACH**

Wij denken aan het milieu. Jij ook?

Zeg onze papieren nieuwsbrief op door te mailen naar dv@deviezegasten.org en volg ons op onze website www.deviezegasten.org en/of schrijf je in voor onze online nieuwsbrief voor de laatste nieuwtjes.

“Zie hier hoe De Propere Fanfare zich bezighield tijdens de lockdown. Ze lieten hun technisch werkloze instrumenten niet zomaar verloreneren in een donker hoekje van hun huis. Ze vonden enkele andere nuttige manieren hoe ze hen van dienst konden zijn.”

FOYER – Danny Testone, komt vaak op de koffie

“Lang geleden heb ik een huis gekocht dat achter Bij’ De Vieze Gasten ligt. Ik kende Marc Hoflack van bij de garageboxen. We raakten aan de praat en dat is nooit meer gestopt. Toen mijn huis af was hielp ik hem met verbouwen in de theaterzaal. Zo is die band met Bij’ De Vieze Gasten gegroeid en gebleven.

Marc ga ik nooit vergeten. Als ik Bij’ De Vieze Gasten binnenstap, denk ik aan hem. Marc is voor mij in feite De Vieze Gasten. Ik heb veel verdriet gekend toen hij stierf en misschien zetten die herinneringen aan hem mij nog aan om te blijven komen.

Als ik binnenstap is’t gelijk dat ik bij mijn familie binnenkom. Het verlengde van mijn huis.

Mijn grootvader Theo, die een paar jaar geleden gestorven is, was ook kind aan huis. Hij trad vaak mee op. Iedereen van Bij’ De Vieze Gasten was op zijn begrafenis. De momenten met mijn grootvader en de artiesten vergeet ik nooit, ze zijn belangrijk voor mij, ik koester ze. Oh ja, nog een laatste iets. Ik weet het nog goed. Guido Belcanto was bezig met de soundcheck maar hij zat blijkbaar op een te lage stoel. Mark Jeanty kwam bij mij aanbellen. ‘Danny, hebt ge misschien een kussen op overschot want Belcanto zit te laag op zijne stoel.’ En voila, zo trad Belcanto op, op mijn kussen, in de zaal die ik met Marc heb verbouwd.”

Wist je dat je iemand een mooie avond in onze zaal via een **UITGESTELD TICKET** kan schenken?
Koop een 'Uitgesteld Ticket' aan onze kassa voor €6.

Het 'Uitgesteld Ticket' is een initiatief van Enchanté vzw.

Enchanté is een netwerk van hartelijke handelaars en burgers die gratis kleine diensten aanbieden aan wie hier om welke reden dan ook nood aan heeft. Een glas water, een kop koffie, of een plek om een rugzak te zetten, het kan allemaal. Enchanté droomt van een stad vol warme plekken waar iedereen welkom is en zich thuis voelt.

BAR

“Ik kom uit Argentinië en ik woon sinds enkele maanden in Gent. Bij Bij' De Vieze Gasten heb ik een plek kunnen vinden waar ik me thuis voel. De multi-culturele samenleving die Gent, Vlaanderen en België kenmerkt, wordt daar weerspiegeld. Ik denk dat de mix van culturen een van de grootste rijkdommen van dit land is en dat plaatsen als Bij' De Vieze Gasten erg belangrijk zijn om mensen van verschillende nationaliteiten te kunnen integreren in de Gentse culturele scene. Bedankt Vieze Gasten!”

– Lala, barvrijwilliger

Wist je dat
we 40 vaste vrijwilligers
hebben op wie we
kunnen rekenen.

KEUKEN *Aan tafel*

Wist je dat

al onze maaltijden vegetarisch zijn en dat we proberen zoveel mogelijk producten lokaal te kopen. Dit is een van onze engagementen voor Greentrack.

“Zie mij hier nu staan. Al 18 ruim jaar. Op dezelfde plek. Af en toe schuif ik een stukje naar links of naar rechts. Maar meer niet.

Dat is nu eenmaal het lot van een keukentafel. Heel die tijd sta ik hier. Hier voel ik mij thuis. Onder mij benen. Bovenop ellebogen.

Even rekenen: 18 jaar, zo'n 100 concerten en voorstellingen per jaar. Pakweg 10 eters gemiddeld per voorstelling. Dat zijn dus 36000 benen, 35998 ellebogen. Iemand miste beide armen, vandaar.

18000 monden ook. De verhalen, die ik gehoord heb! Grappen, trieste geschiedenissen, onwaarschijnlijk maar waar gebeurde verhalen, roddels, fantasieën, uitgestorte harten.

Verhalen van overal. Ik heb geleerd om 'smakelijk' en 'geef het zout eens door aub' te zeggen in meer dan 50 talen.

Soms waren die verhalen ongemeend boeiend. Iedereen plakte aan de lippen van de verteller. Voorstellingen begonnen dan soms met uren vertraging. Een keer zelfs schoof het publiek gewoon gezellig aan en luisterde de hele avond gefascineerd mee.

Soms waren de verhalen gewoonweg saai. De ene na de andere verdween dan stilletjes van tafel. Tot ik nog alleen was met de onfortuinlijke verteller die overigens gewoon verder wauwelde. Menig trio trad dan op zo'n avond op in duo-vorm.

Soms werd er al eens op mij geklopt. Liepen de gemoederen hevig op.

Werden de kaarten op mij gelegd, gesmeten. Dat waren telkens spannende momenten.

Het protocol was dan strikt: iemand spurpte naar beneden om het EHBO kofertje. Terwijl iemand anders zorgvuldig

de schuif met de keukenmessen afsloot en de sleutel inslikte. Maar uiteindelijk kwam het altijd allemaal goed: “on faisait table rase,” zoals men zegt.

Soms gingen mensen die aan mij zaten dood. Niet door een voedselvergiftiging of zo.

Maar gewoon achteraf, jaren later.

Bram Vermeulen zat een keer uren te vertellen over zijn vorige levens. Het ging er in als zoete broodjes.

Luc De Vos verzong het ene straffe rock-and-roll verhaal na het andere. Het smaakte naar nog.

Thé Lau vertelde even lekker als hij zong.

Walter De Buck, die zei niet zo veel eigenlijk. Hij smaktege gelijk wel een beetje.

Rembert De Smet stak de eerste keer dat hij hier kwam een ferme sigaar op. Toen mocht dat nog.

Wim De Wulf ... ach, mooie Wim. Die had benen!

Weet ge mensen, al die getalenteerde artiesten en techniekers die op zo'n avond met applaus overladen worden, dat zijn allemaal fijne mensen. Zeer zeker.

Maar weet ge wie zij zelf eerst de nodige eer aandeden telkens wanneer iemand “Het eten is klaar” riep?

Ah! De tafel!! Moi!!!

Ik groet u.”

– De keukentafel
(tekst: Mark Jeanty)

KLEEDKAMER

“Bij’ De Vieze Gasten, waar schoon volk het mooie weer maakt. Het kloppend hart van cultuur in de wijk. Een positieve stem in een helse tijd.”

– Tiny Legs Tim, muzikant

“Bij’ De Vieze Gasten is voor mij een plek van liefde, spelen, vriendschap, warmte en hoop. Toen ik een paar jaar geleden aan mijn Drama opleiding aan het KASK begon was er een feest bij Bij’ De Vieze Gasten ter ere van docent Sam Bogaerts. Toegelaten worden op de toneelschool zorgt sowieso voor euforie, maar ik was ook nèt samen met mijn eerste lief (en nog steeds mijn enige, nvdr.). Mijn eerste aanraking met Bij’ De Vieze Gasten associeer ik dus met een positieve levenservaring van vlinders in de buik en puberale liefde en onbezonnenheid.

Jaren later speelde ik er de kindervoorstelling ‘Stekeblind’ van 4Hoog waarin ik een egel en een postbode speelde. In het jaar van mijn ‘Stekeblind-avontuur ging ik ook in première met ‘Bla Bla Blues’; een familievoorstelling die ik samen met Femke Platteau maakte. De zaal van Bij’ De Vieze Gasten was precies gemaakt voor onze voorstelling, lekker knus met ons publiek. Marie-Laure was toen zo lief, warm en enthousiast! Ik heb nog nooit zoveel originele toi toi’s gekregen. Na de première kregen wij geen bloemen maar een

gigantische vetplant. Die is helaas dood gegaan omdat ik die teveel water gaf (sorry Marie-Laure). Goed nieuws voor de geïnteresseerden: er groeien nieuwe scheutjes.

Sinds dit jaar speel ik een bange hamster in het Bij De Buren project samen met Zoë Croegaert, waarbij we met een verhaal naar de families thuis gaan. Dit project, dat begeleid werd door Joep Conjaerts en zich voornamelijk richt op kansarme kinderen, heeft voor mij pas mijn ogen geopend hoe Bij’ De Vieze Gasten een groot steentje bijdraagt in hun buurt. Voor mezelf is het een rijke ervaring om geconfronteerd te worden met de verscheidenheid aan omgevingen waarin kinderen opgroeien. Door deze ervaring zie ik echt het belang in van een organisatie als Bij’ De Vieze Gasten. Bij’ De Vieze Gasten doet die warmte van ieders binnenste naar buiten stralen en zorgt voor een mini-broeikas effect in de Brugse Poort.”

– Freek De Craecker, acteur en theatermaker

Wist je dat

de mozaïek op de muren van de kleedkamer door Marc Hoflack eigenhandig gemaakt zijn. Hij plakte er ook portretten tussen, maar achter dat werk is nooit een punt gezet.

“Bij’ De Vieze Gasten heeft voor mij altijd een unieke plaats gehad in mijn ervaringen met de cultuurwereld, als toeschouwer, maar ook als artiest. Ik herinner me nog heel goed die keer toen ik de eerste keer binnenkwam. Het was op een editie van “Jamila nodigt uit”. Ik was aan het begin van mijn rap-carrière en nog heel onzeker over mijn teksten en het opeisen van de aandacht van een groep mensen. Waarom zouden mensen in godsnaam geboeid zijn door hetgeen ik te vertellen heb, een simpele gast van’t Rabot die een paar rijmpjes heeft bedacht? Bovendien was het een zittend publiek en ging het helemaal niet om mensen die gewoon waren om naar hiphop te luisteren, dus was ik dubbel nerveus.

Gelukkig werd ik er wel heel laagdrempelig ontvangen door iedereen van de organisatie, gaande van de mensen aan de voordeur tot de mensen die in de backstage. Ik voelde mij als persoon welkom en helemaal aanvaard, nu moest ik hen nog als artiest zien te overtuigen. Ik stond aan de zijkant

van het podium, probeerde me weg te stoppen achter een van de pilaren terwijl de presentator me aankondigde. En toen was het mijn beurt. Ik deed een eerste tekst, die autobiografisch was en ging over mijn leven in de buurt. Het was muisstil, waardoor ik heel erg schrik kreeg dat ik slecht bezig was. Maar toen eindigde mijn lied, en barstte heel het publiek los in een daverend applaus. Dat was ik niet gewoon. Had ik op dat moment op een stoel gezeten, was ik er zeker af gevallen van verbazing. Vanaf dat moment kon het voor mij niet meer stuk: ik liet me volledig gaan gedurende de rest van mijn mini-showcase. Ik durfde zelfs oogcontact te maken en interactie op gang brengen met de toeschouwers terwijl ik de andere teksten deed.

Mijn vijftien minutes of superfame werden afgesloten met mijn lokaal hitje ‘Negenduust’. De mensen gingen volledig los, ik zag iedereen tussen de leeftijd van 8 en 80, in alle kleuren van de regenboog, van de eerste tot de laatste rij, de postcode van onze stad uitschreeuwen. Op dat moment werden we allemaal heel even één: trots op onze provinciale mini-metropool, trots op alle goede en minder goede kantjes en hoekjes die er te vinden zijn. Missie geslaagd. Ik krijg nog steeds ‘kiekenvet’ als ik nu aan dat moment terugdenk, dus je kunt je inbeelden hoe recht de haren op mijn arm toen stonden. Dit was een betekenisvol moment voor ons allen, een unieke ervaring.

Doorheen de jaren ben ik blijven optreden in Bij’ De Vieze Gasten, ik gaf er ook wel al eens een workshop, en leerde de mensen er ook beter kennen. En elke keer opnieuw werd ik er even warm onthaald. Je moet weten dat ik van nature eigenlijk een heel verlegen kantje heb, waardoor ik niet altijd even graag optreed, ook al lijkt het niet zo van zodra ik op de scène wordt gedropt. Maar hoe ik mij ook voel alvorens ik de deur van Bij’ De Vieze Gasten binnenstap, ik kom er altijd weer extreem gelukkig buiten. En dat is zeldzaam. Ik heb dan ook geen seconde getwijfeld toen Pat mij destijds vroeg om aan te sluiten bij de Algemene Vergadering van Bij’ De Vieze Gasten. Ik denk dat dat ondertussen een jaar of 4-5 geleden moet zijn, en ik zit er nog steeds in. Naast het bijwonen van de vergaderingen doorheen de jaren, heb ik recent laten weten aan de mensen van Bij’ De Vieze Gasten dat ik ook bereid ben om iets meer te doen voor hen in die hoedanigheid, want ik voel dat ik meer kan en wil doen ter ondersteuning van een dergelijk unieke organisatie. Na al de herinneringen voor het leven die ik daar heb mogen ontvangen, is dat het minste wat ik kan terugdoen. Bij’ De Vieze Gasten is van onschatbare waarde voor de Brugse Poort, voor groter Gent, en zelfs voor de cultuursector in haar geheel. Een oase met drinkwater, dus van levensbelang.”

– Fatih, artiest & lid van Algemene Vergadering

PODIUM – De Helden

“Ik mis het knutselen. Ik vind de podiumgewinningsactiviteiten heel leuk zoals de teletijdmachine en de ritmeoefeningen. Ik vind het leuk als ik bij Bij’ De Vieze Gasten kom en mijn schoenen mag uitdoen op het podium, want ik vind het gevoel van op het podium te lopen heel leuk. Ik voel me meestal vrolijk als ik naar De Helden komt, want ik kijk er altijd naar uit.”

– Rana

* De Helden is een project van Bij’ De Vieze Gasten en De Brede School. De Brede School en Bij’ De Vieze Gasten, allebei actief in de Brugse Poort van Gent, nemen een diverse groep kinderen uit de wijk onder de arm en maken hen via workshops, ateliers en bezoeken vertrouwd met de meest diverse uitingen van kunst.

“We voelen ons altijd vrij als we in de zaal van Bij’ De Vieze Gasten zijn. En we vinden het altijd leuk met ons vrienden.”

– Hind & Binta

TRIBUNE

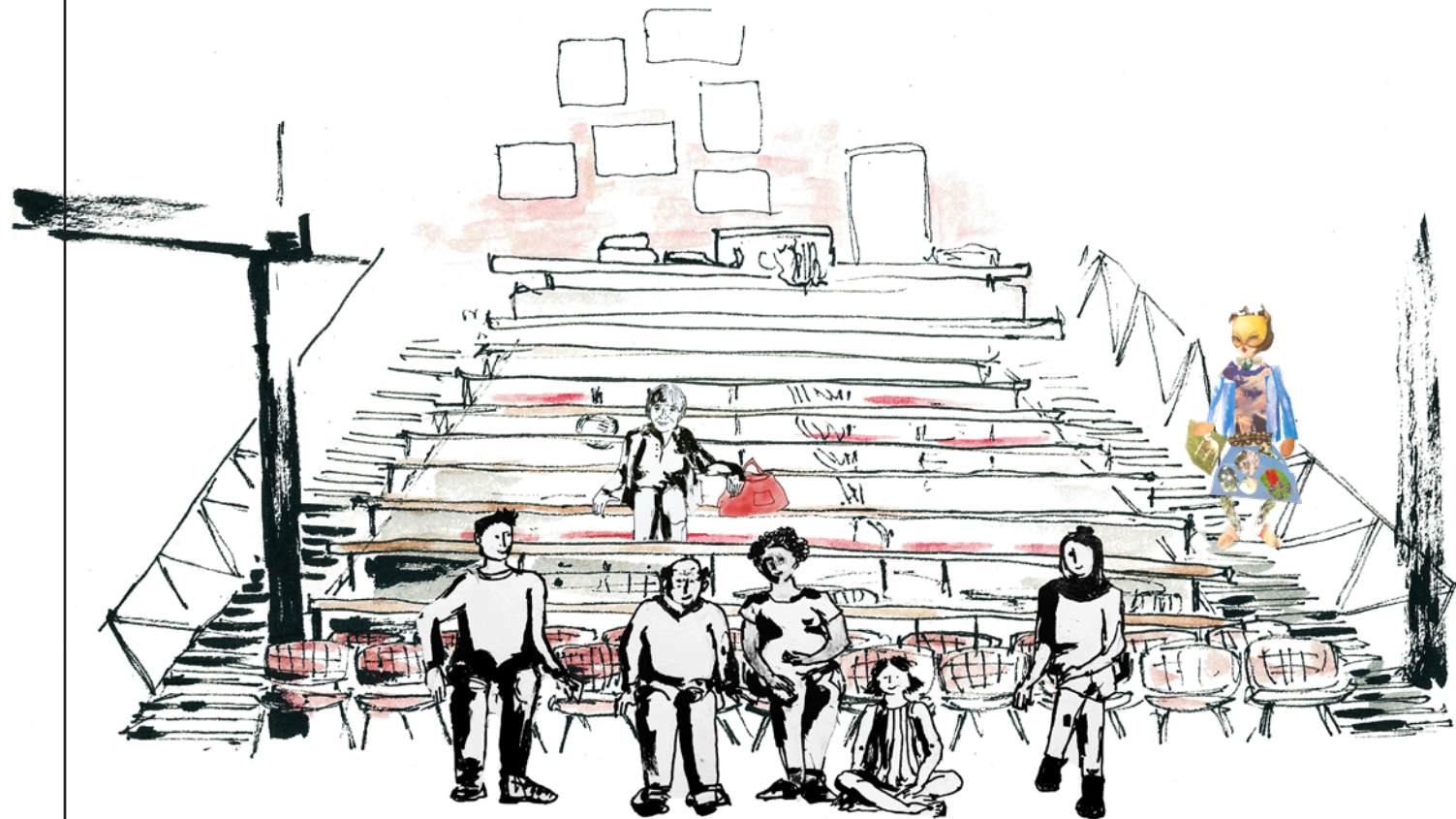
“Bij’ De Vieze Gasten is mijn goede haven; ik kan er altijd terecht, ik ken daar veel mensen en voel me altijd welkom. Zij kennen mij en ik ken hen. Nu zit ik afgesloten, ver van alles en iedereen.

Ik kom er al van in het begin. De eerste keer dat de fanfare op straat kwam werd ik zodanig begeesterd door alle mensen die muziek speelden. Vanaf toen ga ik naar alle repetities en voorstellingen. Marc Hoflack zei een keer: ‘Je hoort hier tot het vast meubilair.’ *Licht*. Het vast meubilair.

Als ik Bij’ De Vieze Gasten ben, bestaat eenzaamheid niet meer, dan voel ik me goed. Dat het allemaal maar snel overgaat, dat virus en deze periode want het is me wat. Ik krijg wel geregeld kaartjes en onlangs een mini-concert aan de voordeur. Dat doet deugd.”

Wist je dat

de tribune zo ontworpen is dat je er doorheen kan kijken, zodat je kan zien wat er zich op het podium afspeelt. Er zijn geen compartimenten waardoor alles verbonden is met elkaar.

TECHNIEK

“Hallo!”

Ik ben een Chauvet Ovation P-56 FC, onder het publiek ook wel gekend als... een lamp. Ik hang hele dagen in het donker, dus ik maak zelf licht: alle kleuren van de regenboog, met een druk op de knop op de tafel daar vanachter op de tribune. Ik ben hier nog maar net, ik hang nu op de plaats van die gepensioneerde ouwe rakkers. Stil en zuinig. Zonder mij geen show, dus ik doe mijn uiterste best er iets moois van te maken. Que le spectacle commence!”

– Theaterlamp
(tekst: Maarten De Pue)

DE COLLEGA'S

“Ik ken nog wel mensen die misschien willen optreden.”

Marlene

“Waarom heeft die f*cking tafel mijn lichtstanden nu weer gewist?”

Maarten

"Zijn de frigo's al bijgevuld?"

Natasha

"Ok, maar ik moet dat eerst eens rustig berekenen."

Marie-laure

"Jullie mogen aan tafel komen, het eten is klaar."

Farah

"Mag de deur al open?"

Charlotte

“Stempelen
is zo fijn.”

Eva

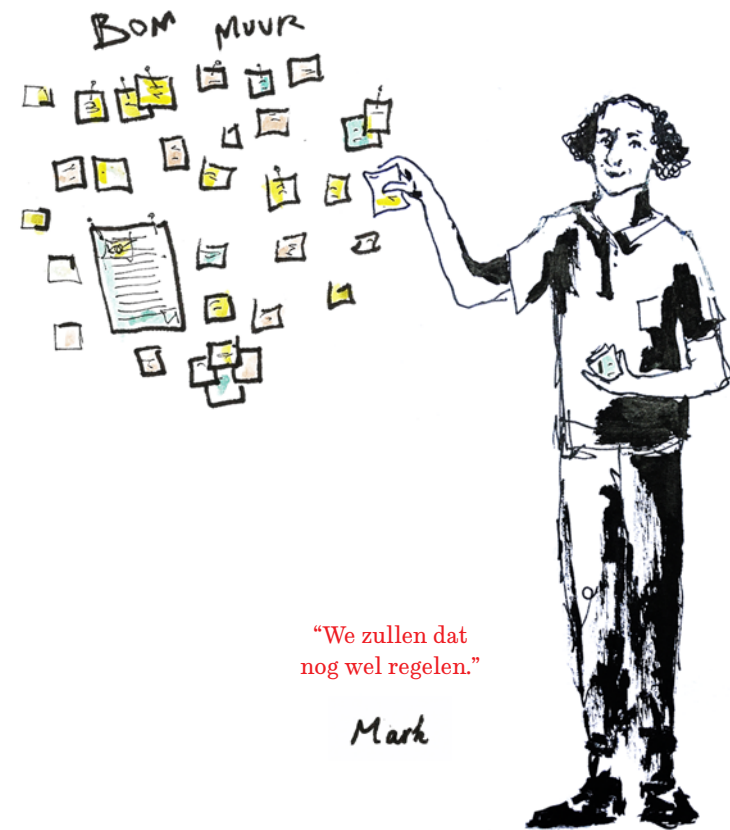
“Hoeveel vrijkaarten
moet ik opzij leggen?”

Annie

DE COLLEGA'S

“Wanneer
gaan
we eten?”

Michèle

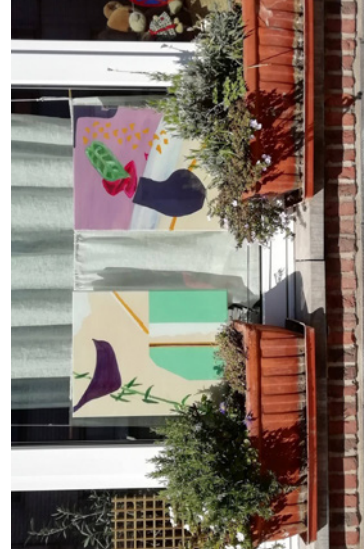
“We zullen dat
nog wel regelen.”

Mark

“Bij’ De Vieze Gasten en kunstenaars Karolien Soete hebben de handen in elkaar geslaan voor het project ‘Kunst achter glas’.

Er werd aan de buurtbewoners gevraagd om hun mooiste eigengemaakte kunstwerk voor hun raam te plaatsen. Zo werd #kunstachterglas een boeiende straattoonstelling voor de mensen die een frisse neus wilden halen in de buurt tijdens de lockdown.

Het resultaat is te bewonderen op de instagrampagina: @kunstachterglas en op de Facebookpagina van Bij’ De Vieze Gasten.”

Schoolvoorstellingen

Bij’ De Vieze Gasten organiseert op regelmatige basis schoolvoorstellingen voor kinderen tussen de 3 en 12 jaar. In eerste instantie krijgen de buurt-scholen uit de Brugse Poort de kans om in te tekenen op het aanbod: Bij’ De Vieze Gasten werkt nu eenmaal buurtgericht. Dat betekent niet dat scholen buiten de Brugse Poort niet kunnen intekenen: voor het aantal vrije plaatsen, neem een kijkje op de site.

Meer info over de schoolvoorstellingen?

Neem contact op met maritelaure@deviezegasten.org.

Vrijwilliger worden?

Dat kan! Bij’ De Vieze Gasten doet namelijk veel beroep op vrijwilligers.

Zonder hen zouden wij nooit kunnen doen wat we nu doen. Als vrijwilliger

Bij’ De Vieze Gasten kom je in een leuke en diverse groep van mensen terecht en kan je gratis tal van projecten en voorstellingen bijwonen. Bovendien ben je volledig verzekerd. Concreet zoekt Bij’ De Vieze Gasten altijd mensen om te helpen in de foyer voor en na voorstellingen, voor promotioneel en administratief werk of occasionele klusjes.

Meer weten? Neem contact op via annie@deviezegasten.org of spring eens binnen.

Word
**FRIENDS
WITH
BENEFITS**

en steun ons door te storten
op volgend rekeningnummer:

BE08 5230 4096 6613

op naam van Bij’ De Vieze Gasten
mededeling:

Friends With Benefits

In ruil wordt je naam vereeuwigd
op onze Wall of Friends.

Hoe ons te bereiken....

Te voet of met de fiets

- » Als je te voet of met de fiets komt **vanuit het centrum** (of verder) hoef je enkel de fietsroute van Gent Centrum naar Mariakerke te volgen en af te draaien aan de Phoenixbrug/straat. Rij of stap verder tot aan het E. Seghersplein. Sla daarna links de Weverstraat in om dan de twee-de straat rechts – de Aambeeldstraat – te nemen. Meteen daarna zie je links de Haspelstraat. De ingang van Bij' De Vieze Gasten is via het Pierkespark.
 - » Wie **uit Mariakerke** komt kan best via de Boomstraat – Gaaiperstraat – Balsamierenstraat – Kastanjestraat tot aan het Pierkespark rijden of wandelen. Dan neem je de ingang via de Reinaertstraat, doorheen het poortgebouw.
 - » Als je in **Drongen of omstreken** woont, dan is de eenvoudigste manier via de Drongensesseenweg. Aan het eind draai je links de Ooiveaarstraat in en dan meteen rechts de Haspelstraat.
- ## Met het openbaar vervoer
- » **Vanaf het Sint-Pietersstation:** neem tram 4 richting 'Moscou' (in de Clementinalaan) tot aan de halte 'Brugsepoort'. Daarna volg je de Noordstraat over de brug, de Phoenixstraat in. Ga verder tot aan het E. Seghersplein. Sla daarna links de Weverstraat in om dan de twee-de straat rechts – de Aambeeldstraat – te nemen. Meteen daarna zie je links de Haspelstraat. De ingang van Bij' De Vieze Gasten is via het Pierkespark.
 - » **Vanaf het Dampoortstation of het centrum:** neem bus 38 of 39 tot aan de halte 'Brugsepoort'. Daarna volg je de Noordstraat over de brug, de Phoenixstraat in. Draai de Weverstraat in. Daarna, zie hierboven. Je kan ook bus 3 nemen en dan stap je af aan de halte 'E. Seghersplein'. Je draait de Weverstraat in – daarna, zie hierboven. Vanuit Drongen kan je ons bereiken met bus 17 & 18.

... EN EENMAAL AANGEKOMEN

Haspelstraat 31 grenst aan het Pierkespark, te bereiken via de Haspelstraat en via de Reinaertstraat (verlengde Kastanjestraat). **In het Pierkespark worden onder geen enkel beding auto's toegelaten.** Bovendien is een parkeerplaats vinden voor je wagen dikwijls onbegonnen werk én betalend. Gelukkig zijn er in en rond het park wel tal van fietsstallingen en biedt het openbaar vervoer meer mogelijkheden dan je denkt – zie hierboven.

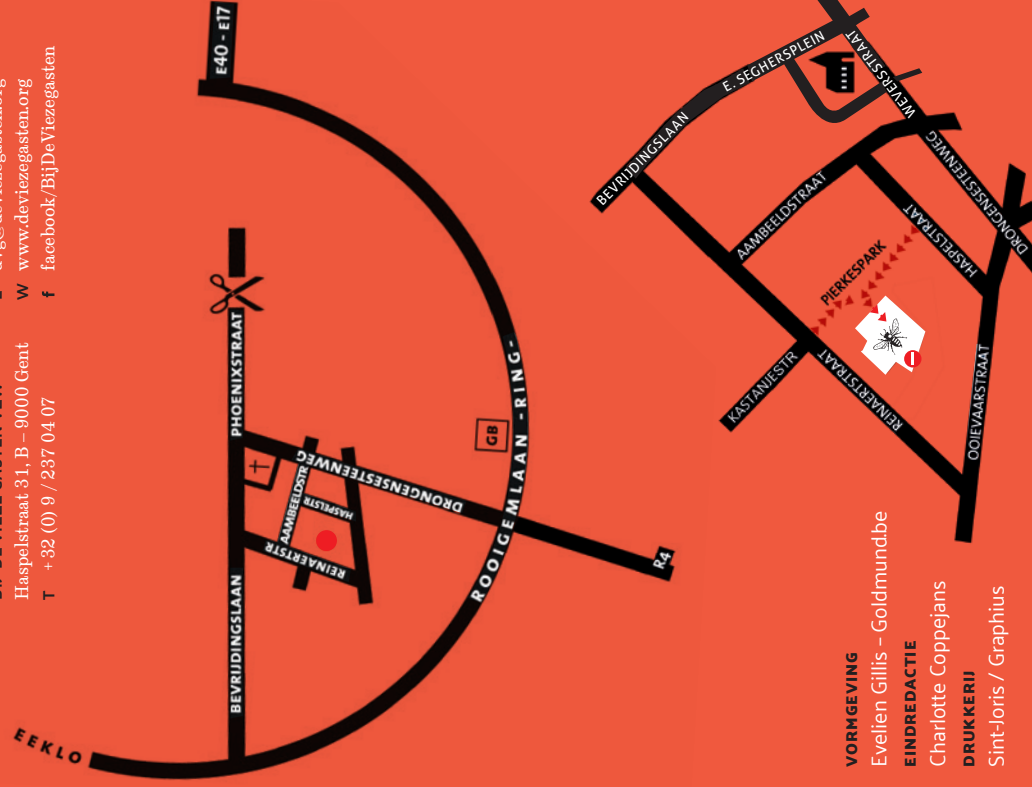
BIJ' DE VIEZE GASTEN VZW
Haspelstraat 31, B – 9000 Gent

T +32 (0) 9 / 237 04 07

E dvz@deviezegastenvzw.org

W www.deviezegastenvzw.org

F [facebook/BijDeViezeGasten](https://www.facebook.com/BijDeViezeGasten)

VORMGEVING

Evellien Gillis – Goldmundbe

EINDREDACTIE

Charlotte Coppejans

DRUKKERIJ

Sint-loris / Graphius

Deze brochure werd gedrukt met vegetale
inkten en op ecologisch FSC-papier.

De aangewaiden

De tekeningen in deze nieuwsbrief zijn gemaakt door Janne van Woensel Kooy.